

Број 34

АПРИЛ 2013.

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛЕ

Побољшање услова рада, новине у плану рада школе

- Градски секретаријат финансирао је набавку ормарића за све ученике;
- У Доњем Крају и Љубинићу дограђене су две шупе за угаљ;
- Урађени су извештаји о раду школе, извештај о раду директора, као и Школски програм и План рада школе;
- Одабрани су нови чланови Савета родитеља;
- Први пут су урађене Љубинске новине;
- Ученици петог разреда похађају пливање као изабрани спорт. Часови се одржавају на базенима у Обреновцу;
- Из средстава школе купљене су косачица и бушилица;
- Учитељи су похађали семинар који је финансирао Завод за уџбенике и наставна средства.

- Ученици првог разреда издвојеног одељења у Дрену од Месне заједнице су добили поклоне за Нову годину. ТЕНТ је донирао пакетиће за децу запослених;
- За издвојено одељење у Доњем Крају Грабовца купљена је Алфа пламова пећ, а Завод за уџбенике је обезбедио телевизор;
- Општина Обреновац и ЈКП Топловод су донирали две беле табле, четири струњаче и дванаест лопти.
- Урађене су електроинсталације за издвојена одељења у Доњем Крају и Дрену;

Организовали смо, обележили смо...

- Школа у Љубинићу је 8. новембра учествовала у прослави Митровдана, сеоске славе. Организатор прославе у порти цркве у Љубинићу је био Црквени одбор;
- 27. новембра, песник Моша Одаловић је посетио школу и дружио се са ученицима;
- Луткарско позориште ученика Основне школе "Посавски партизани" из Обреновца је у школском холу у Грабовцу одржало представу. Представа под називом "Узбуна у Савазонији!" је веома обрадовала ученике нижих разреда;
- Пројекат "Београдска кухиња" је 30. новембра у холу школе, заједно са ученицима првог разреда извела представу. Ова манифестација је имала за циљ промовисање спорта и здравог начина исхране. Ученицима првог разреда су подељени и пакетићи;
- Активисткиње које припадају организацији "Обреновачки женски центар" су одржале предавање о вршњачком насиљу у школама под називом "Боље спречити него лечити";
- Крајем првог полугодишта вероучитељ је са ученицима петог разреда приредио програм на тему „Како и зашто славимо Божић“. Истог дана је био и традиционални квиз у коме су се такмичили ученици осмих разреда;
- У школи је поводом школске славе Свети Сава, организована прослава. Ученици и наставнице српског језика су организовали

приредбу посвећену Светом Сави. У приредби је учествовао и хор школе, као и фолклорна секција. Свој допринос су дали и ученици нижих разреда са учитељицама. Организована је и изложба ликовних радова;

- У нашој школи је гостовало београдско Позориште на Теразијама са представом "Весело позорје". Представа је настала спајањем одломака из дела наших великих комедиографа, Стевана Сремца, Бранислава Нушића и Бранка Ћопића;
- У Викићевици је одржана централна приредба поводом обележавања Дечје недеље;

- 8. марта, ученици и учитељи у Орашцу приредили су изложбу ручних радова уз помоћ жена из тог краја. Приређен је адекватан културни програм;
- И ове године је у нашој школи одржано такмичење "Мислиша" које је организовало друштво математичара "Архимедес". Учествовали су ученици од II до VIII разреда.
- 22. марта у Грабовцу организован је концерт фолклорне секције и концерт ученице петог разреда Маријане Мирковић;

Такмичења

Биологија

На општинском такмичењу из биологије једанаест ученика је освојило треће место, док су два ученика, Страхиња Весић VI₂ и Лука Стојановић VI₂ освојили друго место и пласирали се на градско такмичење.

Српски језик

Ивана Шаиновић V₁ освојила је треће место и пласирала се на градско такмичење. На градско такмичење се пласирала и Маја Ђокић, ученица VII₄ разреда.

Историја

Најбољи успех из историје на општинском такмичењу су остварили Бојан Симић и Андрија Тимотић, обојица из VII₂ разреда, освојивши прво место. Поред њих су се на градско такмичење пласирали и Смиља Станчић VIII₁ која је освојила друго место и Михаило Спасојевић VIII₁ који је освојио треће место.

Хемија

Маја Ђокић VII₄, освојила је треће место на општинском такмичењу из хемије.

Географија

Треће место на општинском такмичењу су заузели Бојан Симић и Андрија Тимотић, обојица ученици VII₂.

„Мислиша“

Ученик II₆ разреда, Весић Лука је освојио трећу награду на такмичењу младих математичара „Мислиша“.

Посете, излети, екскурзије...

- Ученици од I до IV разреда ишли су на једнодневни излет у Смедерево и на Сребрно језеро;
- Градска општина Обреновац финансирала је рекреативни одмор за ученике од I до IV разреда на Митровцу на Тари;
- Ученици седмог разреда ишли су на дводневну екскурзију на Тару, а ученици осмог разреда путовали су на Ђердап.
- Ученици виших разреда су посетили Сајам књига и Фестивал науке у Београду.

Петар Петровић Његош

200 година од рођења

Петар Петровић Његош је рођен тачно пре две стотине година, односно, 1. новембра 1813. године у селу Његушима, главном селу Катунске нахије.

Његош је био црногорски владар и владика. Његош је био велики родољуб. Владао је од 1830. до 1851. године. Био је и верски и световни поглавар српског народа у Црној Гори. Када је дошао на власт, одмах је почео да уводи ред и да модернизује друштво и државу. Подизао је школе, оснивао је судове, правио путеве, узимао је власт у своје руке, увео је порез. „Ја сам владар међу варварима, а варварин међу владарима“, писао је он.

Његош се није редовно школовао, нити је имао више образовање. Почео је да пише још као мали дечак. То су биле кратке песме, у духу народне поезије, често испеване уз гусле. Његово најбоље дело је „Горски вијенац“, као и „Луча микрокозма“ и „Лажни цар Шћепан Мали“.

Његошева митра

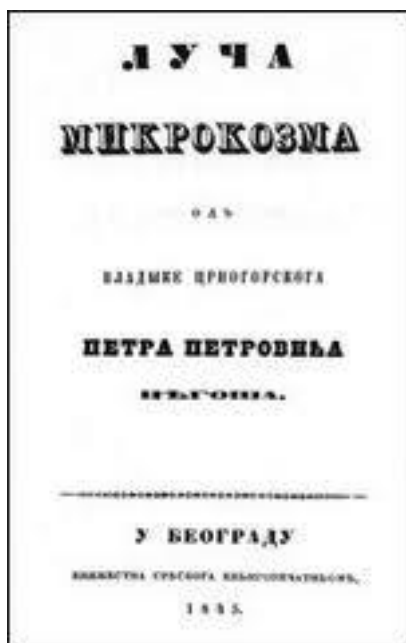
Насловна страна првог издања Горског вијенца (модел за лик владике Данила био је сам Његош)

Најпознатије Његошове речи су :

- *Свак је рођен да по једном умре, част и брука живе довијека.*
- *Ко ме закон лези у топузу, трагови му смрде нечовјештвом.*
- *У добру је лако добар бити, на муци се познају јунаци.*
- *Тврд је орах воћка чудновата, не сломи га, ал' зубе поломи.*
- *Без муке се песма не испоја, без муке се сабља не сакова.*

Бачке новине

- Благо томе ко довијек живи, имао се рашта и родити!
- Страх животу каља образ често.
- Очи зборе што им вели срце.

Насловне стране Његошевих дела (Горски вијенац, Луча микрокозма и Лажни цар Шћепан Мали)

Ивана Синђелић VIII₁

„Хвала Ти, Господи, јер си ме на бријегу једнога Твојега свијета удостојио извести и зраках једнога Твојега дивнога сунца благоволио напојити. Хвала Ти, Господи, јер си ме на земљи над милионима и душом и тијелом украсио – колико ме од мога ђетинства Твоје непостижимо величество топило у гимне Божествене радости, удивленија и велељепоте Твоје, толико сам биједну судбину људску са ужасом разматрао и оплакивао.“

(из тестамената)

МИЛОШ ЦРЊАНСКИ

120 година од рођења

Од свих нас, једини је Црњански рођени писац- И. Андрић

Милош Црњански је рођен пре 120 година, 26. октобра у Чонграду. Основну школу и гимназију је похађао у Темишвару. Студије историје уметности и филозофије почео је у Бечу, а завршио у Београду. Једно време је радио у Београду као професор и новинар, а онда је био и дипломатски службеник. Био је песник, приповедач, романиста и публициста. Бавио се и ликовном критиком. У младости је водио активан спортски живот. Познато је да је играо фудбал, као и да је волео пливање и скијање. О њему би се могао написати одличан роман. Био је бунтовник, путник, изгнаник, повратник...

Милош Црњански је учествовао у Првом светском рату. Обукли су му униформу аустроугарског војника и послали га на фронт да јуриша на Русе и тамо је био рањен. Други светски рат га затиче као дипломату Краљевине Југославије, што ће касније проузроковати емиграцију у којој борави све до 1965. „И кад ми се глас, и очи, и дах, упокоје, ти ћеш ме знам, узети на крило своје“, речи су које је упутио Београду у коме је преминуо 1977. Црњански је објавио велики број дела. Најпознатија дела су му:

- Збирка песама – „Лирика Итаке“
- Кратки роман – „Дневник о Чарнојевићу“
- Роман – „Сеобе“ (прва књига је објављена 1929. а друга 1962.)
- Песмом „Суматра“ формулисао је и теоријске основе песништва после Првог светског рата.

Црњански је често говорио:

*„Пошто судбина није оно што ми хоћемо, већ оно што она
намисли, живот се претвара, чини нам се, у низ случајева“
„Учтиво се понашам према животу, али је међу нама пукао јаз“*

Јована Јанић VIII₁

Из пера ученика

Мој деда

Мој деда мене само гледа.
Питам се што ме гледа?
Можда му нешто треба.

Прикрадам се вешто:
“Треба ли ти нешто?”

А деда ме тада
загрли снажно,
јер за њега друго
ништа није важно.

И мени је лепо
у дедином крилу.
Знам да највише
воли унуку милу!
Анастасија Гољић II₁

Младен Мићиновац V₂

Маја Ђокић VII₄

Пролеће

Лагано се пролеће буди,
природа своје дарове нуди.

Једна мала ливада крај реке,
нуди нам ружице неке.

Осећа се мирис цвећа,
ведар дух пролећа.

Животиње су пуне среће,
јер је стигло пролеће.
Невена Лазић II₁

Моја драга куца

Има једна куца,
име јој је Цуца.

Цуца често лута
често скрене с пута.

Сваког дана Цуца
Некуда се смуца.

Кад огладни, Цуца
стално штуца.

Јадног дана Цуца,
доведе чопор куца.

Од тада Цуца
у свом боксу муца.

Александар Маријановић II₁

Мицика

Мицика је куца моја
коју много волим ја.
Испред врата спава
и од мене се не одваја.

Кад у школу кренем
она прати мене.
Када мене нема
Мицика само дрема.

Нема шале, то се зна,
без мане је куца та.

Урош Шаиновић II₁

Стварно ми је прави,
баш прави друг.

Мој Маки је најбољи
у свему што зна.
Мој Маки је најбољи,
њега волим ја.

Јана Обрадовић II₁

Јелена Станојевић VII₃

Мој мачак Маки

Мој мачак Маки
стварно је леп и драг,
посебно кад пада киша,
јер легне пред кућни праг.

Марија Велимировић VIII₁

Када идем у школу
отпрати ме до капије.
А кад се вратим
скочи ми у наручје.

Он се игра лишћем,
врти се у круг.

Зима

Зима је рано пошла
и рано нам је дошла.
Хладно ускоро биће,
то је велико откриће.
Док напољу снег веје,
у кући пећ нас греје.
Целу ноћ падао је снег
и покрио сеоски брег.
Куће мале снегом покривене,
Животиње у зимском сну
скривене.

Никола Радовановић IV₆

Моја сека

Моја сека јесте мала,
ал за нерад има дара.
Воли по свескама да шврља,
и по мојој торби брља.

Стално дира моје играчке скупе,
и по плишаном меци прави рупе.
Место јагоде и шаргарепе младе,
кришом узима моје чоколаде.

Замислите само пре неки дан,
сакрила се од маме у ормар.
Иако је таква ја је много волим,
Њеним жељама не могу да одолим.

Наталија Мићиновац III₅

Зец и лија

Јесен дошла све се жути,
црвен мак се њише.
Прошао је жућкаст зрак
кроз гране и лишће.

Катарина Радовановић VIII₁

Дошла лија пред зекана,
па га мало плаши:
„Је ли, зеко, где си пош'о?
Зар те није страх од вука?

Зечић стаде па замуца:
„Није...не знам...
Дошао сам по купус само“.
„Какав купус у сред шуме?
Ја те, зеко не разумем?“

Нешто шушну у дну шуме.
Лија попут пуме скочи.
Не стиже више ни реч да срочи .
Марија Стојановић V₂

Милица Обрадовић VI₁

Волим

Опростите молим,
знате ли шта значи
реч волим?
Колико је тешка,
онако од ока?
Је ли висока
или дубока?
Може ли та реч
да се затури?
А кад се растури,
Има ли срце
зелено ил плаво?
Шта заправо значи
када се закачи
неком дечаку као значка?
Да ли се после волим
пише тачка?

Тамара Спасојевић V₁

Дан Школе

Данас је Дан школе,
ученици га много воле.

Дан школе ђаци славе
и своју школу свуда хвале.

Школа је лепа, пуна сјаја,
у њој се чује дечија граја.

Мени је школа мила,
пуно тога ме је научила.

За велико знање које си ми дала,
школо моја, пуно ти хвала!

Ову песму ћу теби дати
и твој дан ћу ти честитати!
Маја Ђокић VII₄

Сања Димитријевић IV₆

Другарство

На клупици некој,
у осами тешкој
седела сам тако
и мислила нешто.

Како ли је тешко
вечно бити сам
не делити ни са ким,
ни тугу, ни јад.

Како ли је тешко
у тренуцима среће
не делити ни са ким
враголије неке.

Татјана Мијаиловић V₂

Срећу своју делим
са другарима својим
у срећи и туги
њих највише волим.
Марија Гајић VI₁

Јована Јанић VIII₁

МОЈА СИМПАТИЈА

Свиђа ми се један дечак,
али му не желим рећи име,
описаћу своја осећања
и ову песму завршићу тиме.

Свиђа ми се кад сам љута или тужна,
у мојим очима увек његова слика плута.

Свиђа ми се онда и кад је тешко
и кад његова мисао далеко од мене лута.

Свиђа ми се када прича или ћути.
Увек га осећам тако снажно и јако.
Када се смеје или је срећан,
свиђа ми се увек исто тако.

Свиђа ми се тај несташни чуперак његове косе,
и тај његов осмех благ,
и када ме буде прве капи јутарње росе,
и његов поглед који ми је бескрајно драг.

Свиђа ми се када исто размишљамо,
и када мислимо једно на друго, то је телепатија,
и зато желим да пишем о њему
јер пуно ми се свиђа моја симпатија!

Данијела Станојевић VII₃

Другарство

Другарство је звезда
која небо краси,
треба је чувати
да се не угаси.

Све што стекнеш у животу
све је празно,
све се може заборавити,
али другарство никад.

Другарство је златна жица,
прекинути се не може лако,
саставити се опет даје,
али чвор вечно остаје.

Ивана Ђорђевић VI₂

Данијела Милутиновић VIII₁

Андријана Миросављевић VIII₃

Марија

Сећам се оних лепих дана,
Тада нисам имао мана,
Могоа сам се одупрети свакоме болу,
Јер сам ишао у пачију школу.
Дечија радост у нама се сливала,
Ти си ми стално пертле везивала.
Уместо ранчева, носили смо ташне
И причали занимљиве и приче страшне.
Играли смо се лоптицама, пузлама, аутићима
И дивним малим плишаним медведићима.

Шта је то било?
Шта се то крије,
Тебе ништа
Омело није.

Илија Сајић VI₁

Другарство

Другарство је важно,
свако мрзи кад је лажно.
Другарство је срећа
на свету највећа.

Друг помаже другу,
па се не зна за бол,
а ни за тугу.

Треба рећи свој деци
да свако ко другарство осети,
мисли да може да лети.
Децо, запамтите ово:

На списку битних ствари
Другарство је прво и последње слово.

Илија Николић VII₂

Питали смо психолога...

ПСИХОЛОШКЕ ПРОМЕНЕ У ПЕРИОДУ ПУБЕРТЕТА И АДОЛЕСЦЕНЦИЈЕ

Ако изузмемо раст и развој у току прве две године живота, адолесценција је период најбржих и најбурнијих промена у човековом животу, па је као такав вредан пажње многобројних стручњака и истраживача.

Адолесценција је развојни период који започиње од 11. године и траје до 20. године живота, али су мање осцилације могуће. Овај период карактерише низ телесних, психичких и социјалних промена, и он се одређује као период преласка из детињства у младост. Између 11. и 12. год. под дејством хормона долази до наглог телесног раста код деце и промена у физичком изгледу. У овом периоду деца су изненађена променама које им се дешавају, често су пред огледалом, и почињу све више да посвећују пажњу физичком изгледу. Као последица тога може доћи до развијања осећања поноса и сигурности, али и до дубоког осећања мање вредности, нарочито уколико дете није задовољно својим изгледом, или је мање или више физички развијено од својих вршњака. У овом периоду дружење са вршњацима постаје јако важно. Јавља се жеља за социјалним прихватањем и истицањем у друштву, али то често може бити мач са две оштрице.

Притисак од стране вршњачке групе је веома велики, па се врло често дешава да некада „добро дете“ прихвати начин понашања који често није социјално пожељан, почев од слушања гласне музике, нападног облачења, примитивног речника, и касних долазака кући, па све до учествовања у тучама чије су последице често фаталне. Овакво понашање је специфично за дечаке, који често упадају у „лоше друштво“, да би били прихваћени и стекли популарност у друштву. Врло често, деца се супростављају родитељима и наставницима, а то је праћено лошим школским успехом и непримереним понашањем у школи. Пријатељство и дружење са вршњацима у овом периоду је од великог значаја, нарочито међу припадницима истог пола. У првим пријатељствима долази до исповедања најинтимнијих тајни, расправљања о различитим догађајима и темама, али и до заједничког гледања филмова, слушања музике, а у новије време вршњаци често комуницирају путем различитих друштвених мрежа попут фејсбука и твитера. У овом развојном периоду развијају се морална осећања и лојалност у односу према

другим људима, која су значајна за развој личног идентитета. Негде око 15.године, а нарочито приликом доношења важних одлука каква је упис у средњу школу, а касније и факултет, адолесценти себи постављају питање: „Ко сам ја?“, „Где припадам?“, „Шта бих желео да постанем“? Адолесценти често упадају у тзв. „кризу идентитета“, али уз помоћ блиских пријатеља, нарочито родитеља и наставника, успешно одолевају свим потешкоћама на путу одрастања.

Пубертетске промене са собом носе не само физички развој, већ и жељу за истицањем и допадањем, па се развијају и прва интересовања за супротни пол. У раној и средњој адолесценцији, то су само симпатије и жеља да се са неким стално проводи време, а у каснијој адолесценцији из дружења могу настати и озбиљне емоционалне везе, али је важно да су оне увремене, и да до њих дође онда када су адолесценти заиста спремни.

Оно што је такође карактеристично за пубертет, јесте и бунт који деца испољавају према одраслима. Врло често се супростављају родитељима и

наставницима, сматрају да су несхваћени и желе

слободу на свим пољима. Адолесценти желе да сами одаберу музику коју ће слушати, друштво, начин облачења, али заборављају да су још увек недовољно зрели и зависни од својих родитеља. Родитељи се сасвим оправдано боје лошег друштва и свих опасности које вребају на улици. Ипак, уз разумно попустљиве родитеље, разговор и узајамни однос поверења, сви проблеми се превазилазе.

Али, адолесценти не смеју да забораве да поверење родитеља и наставника, као и слободу која им се даје, ипак морају заслужити својим трудом и залагањем. Период пубертета и адолесценције јесте буран, али некада му се и није придавала толика важност. Некада су дечаци и девојчице већ са 12.година преузимали улоге одраслих, а нико се није бавио променама које им се дешавају. Са тог становишта, рекло би се да данашњим адолесцентима и није толико тешко, колико се чини.

Милена Црнатовић, психолог ОШ "Грабовац"

Потера за пејзажима

Почетком школске године обишли смо Ђердап и околину. Уживали смо у природним лепотама, историјским споменицима и археолошким знаменостима. Овај североисточни део Србије спада у најатрактивније дестинације за туристе из Европе.

Ђердап- највећи национални парк у Србији, површине око 63000 хектара. Називају га „Гвоздена врата“. Налази се на граници са Румунијом.

Голубачка тврђава- налази се на десној обали

Дунава, на самом уласку у Ђердапску клисуру. Девет масивних кула висине од 25 м међусобно су повезане бедемом и

расподеле тако да бране град. Потиче из 14. века, а градили су је заједно Срби и Мађари, а касније су њом владали Турци и Аустријанци.

Лепенски вир- једно од најзначајнијих археолошких налазишта у Европи из периода мезолита и неолита.

Добио је име по дунавском виру и био је седиште једне од најважнијих култура праисторије. Овде можете видети гробове, разне алате и накит од камена и кости... Главни руководилац истраживања овог локалитета био је чувени археолог Драгослав Срејовић.

Манастир Туман- налази се у Голубачкој долини на самој обали истоименог потока, 12 км од Голупца. Манастир је неколико пута спаљиван, а од 1966. године Туман је женски манастир.

Хидроелектрана Ђердап- први део хидроелектране саграђен је 1970. а други 1984. 80 км низводно од Ђердапа I. У укупној производњи електричне енергије у Србији електране Ђердап учествују са око 20%.

Невена Матић VIII₂

Кутак

за песнички
тренутак

Бор

Ујутру кад сунце гране
тад се чује птица хор
ту, где се разбеже вране
поносито стоји бор.

Свежином се јутра храни
од сунца нас лети брани
бистра киша њега мије
са земље он росу пије.

Увече кад падне мрак
ничега се тај не боји,
а кад сине сунца зрак
он и даље тамо стоји.

Илија у друштву са песницима

На њему се птице друже
врапци, ласте и славуји,
заједно се они држе
док цвеће благо буји.

Да ми није тога бора,
не би било птичјег хора
не би могла рујна зора
светлети изнад чарних гора.

Воз жеља

Кад тишина је,
И када је тама,
Кад прашина је,
И кад је галама,
Он увек је са нама,
Нуди нам спас,
И само чека,
Чека на нас.

Када си сам
И кад је досадно скроз,
Задуби се у мисли
И сачекај воз.

Ако имаш много
Занимљивих жеља,
Ово је воз
Среће и весеља.

Он сигурно,
Не може да чека,
Можда ти се овде
И оствари жеља нека.

На станицу мора
На време да се дође,
Јер овај воз
Уме и да прође.

Он вози децу
Кроз цветне баште,
И стаје на станице
Дечије маште.

Неко воли кликере,
Неко воли купус,
Овде има свега,
И за свачији укус.

Све можеш да имаш,
Без и мало муке,
Само треба да верујеш,
И све ти је на дохват руке.

Стрипови, игрице,
Лопте, медведићи
И дивни мали
Шарени аутићи.

Немој све лепе
Играчке пустити,
Дођи на време,
Немој воз пропустити.

Доба лова

Сунце фино греје,
И баш лепо сија,
Благо нам се смеје
И стварно нам прија.

Тишину је прекинуо
Један тихи шум,
Негде у близини
Шушнуо је грм.

Кроз крошње дрвећа,
Благ ветар је дувао,
Грм се налазио тамо
Где је пастир овце чувао.

То је био вук,
На овце се намерио,
Један млади ловац,
Страшно му је то замерио.

Једно јагње мало
Некуд залутало,
Вук га одмах уочи,
И на њега скочи.
Какав је то призор,
Да вам дође мука,
Али наиђе ловац
И погоди вука.

Каква је то прича,
Као код ружних снова,
Тако је кад наиђе
Тужно време лова.

Оно јагње мало
Живот је задржало,
Вратило се стаду
У храстовом хладу.

Беше ловцу жао,
Животиње јадне,
Почео да тугује
На колена паде.

Нашао је начин
Да победи тугу,
Похитао је да побегне
Рањеноме вуку.

Кренуо да улови
Шумску птицу коју,
Да би и вук нахранио
Породицу своју.

Песма о Сари

За ужину сваки дан
Она једе воће,
Свакоме у невољи
Да помогне хоће.

Била би богата,
И да нема пара
А њено име је
Михајловић Сара.

Виолета Столић V₁

Доброта њој
Дође попут дара,
Али Анђела се жали
Да је она смара.

Позив за помоћ
Никоме није одбила,
Зато је од мене
Подршку и добила.

Њени лажни пријатељи,
Не познају срамоту
И само користе
Сарину доброту.

Увек насмејана,
Никад није љута,
Свакоме ко је дира,
Склони се са пута.

Ни са ким се не свађа
Јер је добра душа.
Пословица каже:
„Паметнији попушта.“

Докле год Земља
Врти се у круг,
Ја ћу Сари увек
Бити добар друг.

Јован Чанић

Докле год постоје
Осека и плима
Стефија и Коју
И многе пријатеље она има.

Царство животиња

На престолу седи,
Поносан је сав,
Животињама крв се леди
Када рикне страшни лав

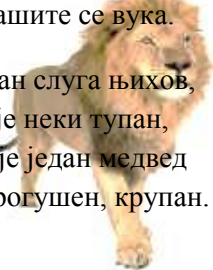

Огњен Михаиловић II₁

Његов син је принц,
Окретан је као чигра,
Он не зна за виц,
Сви се боје страшног тигра.

Други син му је
Животиња мрка,
Има оштру длаку,
Плашите се вука.

Један слуга њихов,
Није неки тупан,
То је један медвед
Нарогушен, крупан.

Стопало му чврсто,
Као најтврђи ђон,
Одважно он стоји,
То је велики слон.

Један мајмун другог
По главици лупи,
Црно-бели јазавац
Скривен је у рупи.

Илија Сајућ VI₁

Мијаиловић Милица VI₂

Око врата меди
Једна змија виси,
Поносито гледи,
Ти безбедан ниси.

Драгана Перић IV₂!

LEARN ENGLISH

FAMOUS WORDS

selected by Marija Velimirović, Smilja Stančić, Valentina Čalić and Darko Vlaković.

*"You tell me, and I forget
You teach me, and I remember
You involve me, and I learn"*

Unknown

*"It's one small step
for man, one giant
leap for mankind".*

Neil Armstrong, the first
man on the Moon in 1969

*"Umm, donuts!
Is there anything they can't
do?"*

by Homer J. Simpson

*"We shall fight on the
beaches, we shall fight on
the landing grounds, we
shall fight in the fields and
in the streets, we shall
fight in the hills; we shall
never surrender!"*

Winston Churchill,
British Prime Minister and the
leader of the United Kingdom
during the Second World War.

*"All we need
is love."*

John Lennon, one
of 'The Beatles'.

*"Don't let schooling
interfere
with your education!"*

by Mark Twain, the author
of Tom Sawyer and Huckleberry Finn.

"He who dares, wins!"

by Del Boy

*"Live as if you were
to die tomorrow
Learn as if you were
to live forever"*

Mahatma Gandhi

*"To be, or not to be, that is the
question."*

*"Something is rotten in the
state of Denmark."*

(Hamlet)

by William Shakespeare,
the most famous English writer.

*"You can fool all the
people some of the
time, and some of the
people all the time, but
you cannot fool
all the people all the
time. "*

by Abraham
Lincoln, the 16th US
president

"Time is money."

*"Lost time is never
found again."*

*"Early to bed and early to
rise makes a man healthy,
wealthy, and wise."*

by Benjamin Franklin,
American inventor, printer.

Теквондо је корејска борилачка вештина настала 40-их година двадесетог века спајањем различитих вештина које су се вежбале у то време. Њено име долази из речи Тае, што значи ударити ногом, Kwon, што значи ударити руком и Do, што значи пут. Теквондо је ударачка вештина коју одликују атрактивне ножне технике и брзина. Данас се теквондо сматра једном од најпопуларнијих борилачких вештина и спортова, а број вежбача у свету се процењује на више од 100 милиона. На самом почетку, тренинг теквондоа је налицо каратеу и састојао се од вежбања традиционалних ставова, блокова и удараца. У Србији се теквондо вежба од 1983. године. Теквондо савез Србије основан је 1985. године.

Теквондо звања се деле на десет ученичких звања (**кеур**) и десет мајсторских звања (**дан**). Нови полазници крећу од десетог звања кеур (бели појас), све до мајсторских звања дан (црни појас). Теквондо се први пут појављује као демонстрациони спорт на олимпијским играма у Сеулу 1988. године, па поново у Барселони 1992. Од

Сиднеја 2000., теквондо је стандардни део олимпијских игара. Милица Мандић на Летњим олимпијским играма 2012. године, у дисциплини +67 кг, освојила је златну медаљу. Ово је прва златна медаља откако Србија учествује као самостална држава.

Реални аикидо је борилачка вештина самоодбране из Србије, базирана на аикидо, џијуџицу и европском начину размишљања. 2003. године реални аикидо званично је регистрован у међународној УСМА класификацији борилачких вештина. Представља изузетно флексибилан систем одбрамбених техника, чије су основне карактеристике брзина и правовременост реаговања, уклапање у противников напад, континуитет извођења технике и потпуна завршна контрола нападача, помоћу специфичних полуга.

Творац реалног аикидоа је Љубомир Врачаревић, 10. дан – соке, који се борилачким вештинама бави од 1969. године. Незадовољан традиционалним јапанским аикидом, базираном на традицији и филозофији које су, по Врачаревићу, једном европском човеку доста стране, модификовао је технике, коригујући их све док није дошао до оптималних решења – како најбрже, најефикасније и најекономичније онеспособити нападача. Реални аикидо је присутан у обуци телохранитеља и специјалних јединица војске и полиције, али и у рекреативном тренирању деце и одраслих. Постоји пет ученичких звања („кју“), након којих следе мајсторска („дан“).

Џудо је борилачка вештина и олимпијски спорт настао као скуп пробраних техника из Џијуџицуа. Џијуџицу је у то време у Јапану било заједничко име за све борилачке вештине (ударачке и рвачке). Тада је оснивач џудоа - Џигоро Кано, који је савладао неколико стилова Џијуџицуа, одлучио да узме оно најбоље од сваке и да одбаци непотребно.

Професор Џигоро Кано (1860. - 1938), навршивши 18 година, почео је да се бави борилачким вештинама. Но, брзо је схватио да му је напредак отежан чињеницом да је физички био јако слаб и крхко грађен. Већина Џијуџицу техника је захтевала и много снаге. 1882. након што је стекао мајсторску титулу у неколико врста Џијуџицуа, одлучио је да развије борилачку вештину која би омогућавала слабијим особама да победе много веће противнике.

Са својих 9 ученика основао је институт Кодокан и развијао оно из чега ће настати џудо (На јапанском „нежни пут“). Џудо је постао део јапанског школског образовања и почео се ширити по целом свету. Џудо је 1964. године уврштен у спортове за мушкарце на олимпијским играма, а 1992. и за жене.

Џудоке тренирају у специјалној врсти кимона која се зове **Џудоги**. (Ги на Јапанском значи - одећа) Џудоги се веже посебним појасом, ширине 4-5 cm, чија боја одговара Џудокином рангу.

Џудоке су ранжирани у складу са својим знањем и резултатима постигнутим у борбама. Постоји шест ученичких („кју“) и 10 мајсторских („дан“) са припадајућим обојеним појасевима.

Џудо је и мој избор

Зовем се Милијана Периф. Ученица сам VIII₃ разреда. Рођена сам и живим у Дрену у многочланој породици. Џудо сам почела да тренирам 2009. године. Тада сам имала десет година. Са мном су кренуле и моје две млађе сестре, Кристина и Ангелина. Почеле смо са тренинзима случајно. Тренер је дошао у нашу школу и направио анкету. Ми смо се уписале и почели су тренинзи у школи, у физкултурној сали. У почетку нас је доста долазило на тренинг. Много ми се допао овај спорт и одлучила сам да се њиме бавим док сам жива. Моји другари су у почетку долазили редовно, а касније све ређе. На крају су на тренинзима остале само моје две сестре и ја. Прешле смо да тренирамо у Обреновцу и почели су да стижу резултати, почеле смо да освајамо

медаље. До сада сам освојила 41 медаљу, четири пута сам била првак Београда, првак државе и два пута сам била друга. Моје сестре су такође успешне. Кристина (6. разред) је такође првак државе и три пута је била првак Београда. Има 20 медаља. Ангелина (3. разред) има 10 медаља и два пута је била првак Београда. Мислим да је џудо најбољи спорт. Никад се нисам покајала што сам њиме почела да се бавим. Надам се да ћу и даље бити успешна и да ћу и даље постизати добре резултате.

Милијана Периф VIII₃

Одећа не чини човека, али понекад може рећи много о њему. У оваквим хаљинама можете се осећати лепо, сигурно и другачије.

Каже се да живот бира пут, а ви свакако можете изабрати ципеле у којима ћете удобно ходати кроз њега.

Мала матура се приближила,
одаберите праву хаљину за себе
и будите најлепша девојчица на
журки.

Представљамо вам

У овом броју Ђачких новина представљамо вам одељење VIII₁. Упознајмо их! Већ дужи низ година су заједно. Неки се познају цео живот, а неки су другови скоро четири године. Много тога се кроз њихово школовање дешавало и мењало, али они су исти инепоновљиви. Чине једну веселу и скромну дружину.

Они су добри ђаци, али понекад се лекције и не науче најбоље, а понекад се силно градиво помеша, па се на часовима географије ниоткуда појави „Бабин нос“, на часу физичког се скаче „на даљ“. А када треба објаснити шта значи реч таштина, чује се гласан одговор : „Земља од таште“, и још гласнији смех.

Познати по добрим биолозима, талентованим глумцима, вредним граматичарима, веселим музичарима, елоквентним историчарима, потенцијалним полиглотима... Увек слободни да кажу своје мишљење, и спремни да туђе саслушају и уваже.

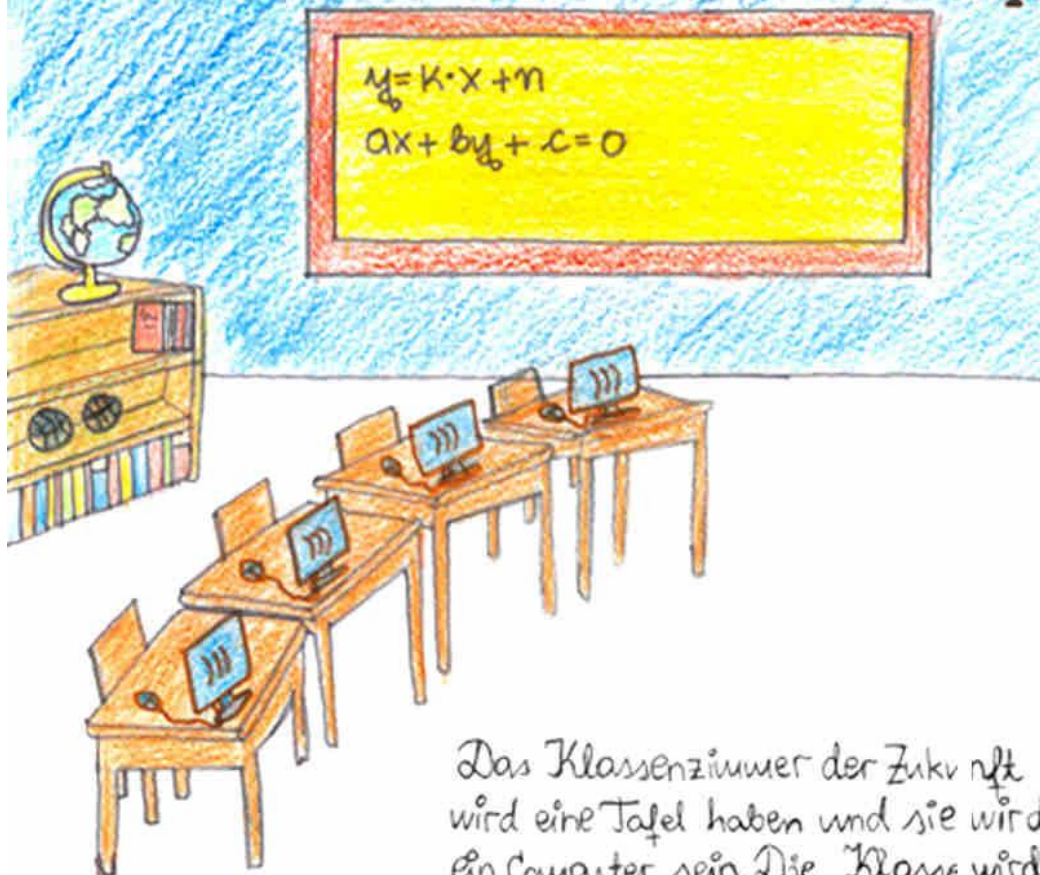

Ове године опростиће се од основне школе и ево по чему ће је неки од њих памтити:

по доброј шали, по екскурзијама, по имитирању наставника, по смеху на математици, по певању на одморима, по одласцима на Сајам књига, по одговарањима на часовима техничког.

ХАЈДЕ ДА УЧИМО НЕМАЧКИ ЈЕЗИК!

DAS KLASSENZIMMER DER ZUKUNFT

Das Klassenzimmer der Zukunft wird eine Tafel haben und sie wird ein Computer sein. Die Klasse wird 4 Schüler haben. Jeder Schüler wird seinen eigenen Computer haben damit sie Lektionen aufmerksam zuhören können. Die Wände werden blau sein. Die Schüler schreiben am Computer und lernen. Alles wird interessant sein.

Јована Јанић В. И.

Bundesrepublik Deutschland
Савезна Република Немачка

Немачка се налази у централном делу Европе.

На 357.020 квадратних километара живи 82 милиона становника.

Главни и највећи град је Берлин.

Службени језик је немачки, али су у употреби и други језици, пошто у Немачкој живи 7,3 милиона странаца.

Немачка је подељена на 16 република (Bundesländer).

То је највећа и најразвијенија економија у Европи.

Најпознатији немачки књижевници су: Гете, Шилер, Брехт, Клајст, Хофман, Хајне, Ман, Хесе, Грас, Милер...

Најпознатији композитори: Бах, Моцарт, Бетовен, Брамс, Вагнер, Хајдн, Шуберт, Хендл, Лист, Штраус, Орф...

Међу филозофима се могу издвојити: Кант, Шопенхауер, Ниче, Хегел, Маркс, Хајдегер, Адорно, Вебер, Хабермас...

Први дипломатски односи између Србије и Немачке успостављени су пре 820 година када се цар Фридрих Барбароса на једном од крсташких похода сусрео са оснивачем моћне српске династије Стефаном Немањом.

Језик камелеона
двоструко је дужи
од његовог тела.

Када човек дува на

НОС, брзина

ваздуха који излази под
притиском,

достиге брзину од **160**
km/h.

Сваких четрдесет минута, код
сваког човека изумре око **40**

милиона
ћелија коже.

Када би се све оне
сакупиле, могле би да испуне
једну четвороспратницу!

Сваки човек у
просеку трепне 9365
пута током дана,
склапајући при том очи
на просечних 0,15 секунди.
То заједно износи 267.000
година у тами!

У Азији се свакога
дана поједе око
1,5 милиона тона
пиринча
што је отприлике брдо 6
пута веће од Кеопсове
пирамиде.

Мрав може да повуче терет, који је 50
путатежи од њега.

У Кинеском мору, живи једна врста морске змије, чији је отров
толико снажан да може да убије
слона. Становници околних земаља су због тога ову
змију назвали „матака“ што у преводу значи - монструм.

У граду Триполију, у
Либији, на суду је изречена
пресуда: 75 голубова
писмоноша осуђено је
на смрт због тога што су
уместо писама преносили
новац и дрогу.

Када би се написала **књига** са
називима свих буба и инсеката
који живе на нашој планети, та
књига би имала преко 600
страница.

Сузе производе четири жлездице смештене поред ока, а служе за
испирање ока и рожњаче.
Оно што је интересно, јесте то да сваки човек дневно
излучи два до три децилитра суза (једна већа чаша), чак и онда
када не плаче.

С	К	А	О	К	С	А	Б
А	К	Л	Р	С	А	О	У
А	Р	А	М	А	Б	У	Б
Ц	А	С	К	Р	Ц	К	А
Р	С	П	И	А	Н	Ц	Р
В	О	Т	И	Р	В	У	А
Л	Е	П	Т	И	Р	А	Ц
В	Р	К	А	Ч	Р	В	Ц

Пронађи појмове приказане на сликама:

Т	А	Ц	Н	О	Т	А	Н
А	Б	У	А	Е	А	Ч	А
Ц	А	Ц	О	Н	Ж	А	Ш
О	Х	И	Ц	А	Л	Ш	А
Т	Б	А	Ж	О	Н	А	Ш
А	Т	Е	В	Л	А	С	А
А	О	Ж	В	Л	Љ	У	Ш
О	В	И	Љ	У	Ш	К	А

Ф	Л	И	О	К	О	Ш	Л
О	О	Д	Б	О	Ј	К	А
Н	Т	Е	И	Ш	У	О	Б
О	Д	У	Ф	А	Ј	И	Д
Ј	У	Н	Д	Р	О	Б	У
Т	Е	М	О	К	У	Р	Ф
Т	И	Е	Н	А	Д	Ф	У
Д	Т	Е	Н	И	С	О	Д

Пронађи следеће речи:

КОШАРКА
ТЕНИС
ОДБОЈКА
ФУДБАЛ
РУКОМЕТ

Осмосмерке осмислио Лука Стојановић VI₂, илустровали ученици V₁.

У средњем веку ,
чоколада и
шећер су
били **драгоценији**
од злата и сребра.
Самонајимућнији
људи имали су у
својим кућама мале
количине чоколаде и
шећера.

На **нашој планети**
постоје четири
годишња доба и
свако траје по три
месеца . Али, на
планети **Уран**,
постоје само два
годишња доба, лето
и зима и свако траје
по двадесет година.

Ајкула је једина
животиња која се никада не
разболи. Она је отпорна на све
врсте болести!

ОСМОСМЕРКЕ